

Világproletárjai egyesüljétek!

Miért nem teljesítette vállalatát a gyulai járás?
Mi akadályozza a Békéscsabai Ruhagyár tervteljesítését?

AZ MDP BÉKÉSCSABAI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1952 NOVEMBER 12., SZERDA

Ára 50 fillér

VIII. ÉVFOLYAM, 265. SZÁM

A sportfejlesztési terv maradéktalan teljesítéséért

Szocialista sportmozgalmunk pártunk, népi demokráciánk támogatása és kordatlan fejlődési lehetőségeinek biztosítása nyomán évről-évre törvényszerűen emelkedő görbét mutat. Ez megmutatkozik testnevelési és sportmozgalmunk tömegessége és minőségi fejlődését nézve mind két területen. Azok az eredmények, melyeket ezekben a sportmozgalmunk, sportolónk a különböző nemzetközi, vagy világvorsenyeken, de különösen a Helsinki olimpián elérték, azt bizonyítják, hogy testnevelési és sportmozgalmunk irányító szervezetei helyesen alkalmazzák azokat a sokévtizedes módszertani, nevelési, oktatási gyakorlati tapasztalatokat, amelyeket a Szovjetunió szocialista sportja számunkra mutat.

Ez megmutatkozik megyénk sportfejlesztési terve harmadik negyedévi kiértékelésének adataiból. A testnevelés és sportmozgalom alapját képező MTK testnevelési tervszervezetési tervelőirányzatát sportkörökünk 118 százalékkal teljesítették. A minőségi testnevelés és sportfejlesztésnek hiányzó része a harmadik negyedévi kiértékelés időtartama alatt. Sportkörökünk, sportszervezetünk a fejlesztési terv első osztályú minősített sportolói tervét 108 százalékkal teljesítették. Ezen száraz számadatokat támasztják alá azok az eredmények, amelyeket sportolónk, sportkörökünk az egyes országos versenyeken, bajnokságokon elérték. Ezt támasztja alá megyénk eredménye, melyet az országos Béké Spártaakiadon értünk el. Az ötödik helyezést, amelyet megyénk sportolói a megyék és Budapest közötti versenyen elérték, bizonyítja, nemcsak a sport tömegesítését, hanem a minőségi színvonal emelkedését is.

Ugyanezt bizonyítja a békési kosárlabda csapataink eredményes szereplése, amelyet három megyei összevető bajnokságban értek el. Női kézilabda sportunk, bár fejlődést az elmúlt évekhez viszonyítva nem mutat, de eddig elért színvonalát ezúttal is megtartotta. Labdarúgó sportunk az elmúlt évek viszonyítva is nemcsak a tömegesség, hanem minőség szempontjából is fejlődött, amit mutat az a tény, hogy NB II-ben szereplő labdarúgó csapataink az élemeznyben foglalnak helyet.

A minőségi fejlődés folyamatosságát biztosító ifjúsági utánpótlás-nevelés terén is eredményes volt sportszervezetünk munkája, amit bizonyítanak azok az eredmények, melyeket ifjúsági versenyjeink, úgy az atlétikában, mint a labdarúgásban az országos versenyeken, vagy találkozókon elérték. Mindezen eredmények mellett vannak sportmozgalmunk fejlődésében olyan hiányosságok, melyeknek kiküszöbölése minden testnevelési és sporttal foglalkozó szerv munkájának fő alapját kell, hogy képezze. Sportmozgalmunk fejlődésének egyik legnagyobb hiányossága az, hogy sportszervezetünk, de különösen a Járási Testnevelési- és Sport Bizottságok, — de maga a Megyei Testnevelési és Sport Bizottság is — nem vette tekintetbe a megye agrár jellegét és nem nyújtottak kellő segítséget a falusi testnevelési és sportmunka olyan megszervezéséhez, amely elősegítene a falusi testnevelés szocialista átszervezését.

Falusi sportkörököt nem tudtuk úgy megerősíteni, hogy azok képesek volnának arra, hogy egy-egy község ifjúságát, beleértve a termelő szövetkezetek ifjúságát is, át tudják fogni és őket a testnevelés és sportmunkába bevonni. Ehhez hozzájárul a DISZ-szervezetünk ezen területen végzett gyenge munkája is. Területi DISZ-szervezetünk nemhogy segítenék a szocialista DISZ-szervezeteket abban, hogy a szocialista kultúrális és sportvonalon felzárkózzon a területi szervezetek, illetve az üzemi DISZ-szervezetekhez, hanem inkább gátolják őket. Ezt számos példával lehetne alátámasztani.

Falusi sportkörök vezetői, sőt sokszor maguk az állami szervezetek, járási TSB-k és tanácsok is hivatkoznak arra, hogy a falusi sportmunkát még nem lehet a termelőszövetkezetekre bízni, mert ezt a termelőszövetkezetek jelenlegi fejlődése nem bírja el. Ez teljesen helytelen nézet, meg kell érteni minden testnevelési és sporttal foglalkozó szervnek azt, hogy a falusi sportmunka egészének fejlődésének biztosítása az a feladatunk, amelyre a falusi szocialista szektorokra, különösen a termelőszövetkezetekre. Ez az alapja a falusi sportmunkának és ha erre az alapon helyezkedik a sportmunkát akkor a testnevelés és sport elő fogja segíteni a mezőgazdasági szocialista átszervezést, elő fogja segíteni a termelőszövetkezetek megerősödését.

Sportmunkánk másik nagy hiányossága az, hogy a sportoló ifjúság nagy tömegét még nem tudtuk a sporton és testnevelésen keresztül olyanokká nevelni, hogy megértsék azt, hogy a sportolás, testnevelés nem öncél, hanem az nevelő módszer, melynek alkalmazásával az ifjúság nagy tömegét készíthetjük el a jobb munkára és a haza megvédésére.

Egyes sportkörök, sportbéli munkájuknak a sikerei, gyümölcsei nem igen látszanak meg az üzem termelési eredményeiben. Ennek ellenére, hogy sportolónk között számosan vannak olyanok, akik a munka nagy hőstetteit viszik véghez, a nagy többség még mindig nem zárkózott fel az elenjárókhoz. De ugyanez vonatkozik a falusi sportkörök, traktor sportkörök munkájára is. Ezen sportkörök sportterén elért eredményei sem mutatkoznak meg például a begyűjtési terv teljesítésénél, vagy a mezőgazdasági munkák időben való elvégzése terén.

Ebből a két fent megemlített tényből is megállapítható az, hogy sportkörökünk és sportszervezetünk oktatási munkáját meg kell javítani.

Nagy hiányossága még sportkörökünk, sportszervezetünk munkájának az, hogy fejlesztési tervük teljesítése érdekében nem mozgósították azokat a tartalék erőket, amelyek minden sportkör tömegbázisában megvannak. A fejlesztési terv ismertetését és megvitatását a dolgozókkal elmulasztották, sőt legtöbb esetben, ha üzemi sportkörök, akkor, a vállalat igazgatója nem tud semmit a fejlesztési tervről, ha pedig falusi sportkörökről van szó, akkor a tanács az, amely a legkevésbé tud a fejlesztési terv megvitatásáról és annak mikénti teljesítéséről. Ebből adódik aztán az,

Alkalmazzák bátran az új módszereket a takarmánybiztosítás terén is a bucsai „Petőfi” tsz-ben

Állattenyésztési tervünk teljesítésének egyik feltétele az, hogyan felteljük át a jóságokat. Nem könnyű feladat ez most, hiszen az aszály miatt kevesebb takarmány termelt. De nem is megoldhatatlan. Csak jól meg kell szervezni a rejtett takarmányterületek feltárasát. Nem egy olyan termelőcsoport van, ahol még a gyenge takarmánytermelésből is biztosították a jóságok feltelítését, de nem gondoltak arra, hogy az állomány állandóan fejlődik a csoport növekedésével. Így volt ez a bucsai „Petőfi” tsz-ben is.

Nem számoltak a fejlődéssel

A tsz a nyár folyamán (beleértve a tavalyról fennmaradt takarmányt is) 5 vagon szénát gyűjtött. A silózsára is gondoltak, 680 köbméter siló készült, ebből 150 köbméter sorbésziló. Ugyanakkor, bőven elegendő ez a 24 fejőstehénnek, a 44 növendékmarhának, az 591 sertésnek és a 12 pár lónak. Az ősz elején azonban megkezdődött a tsz földje. A tagok száma is megsokszorozódott, több mint 300 tagot számlál a két- és félhektáros földművelő tsz. Megnövekedett a jóságállomány is, hiszen az új tagok jóságukat is bevitték a csoportba. Ma már 52 fejőstehén áll a tsz istállójában és 74-nyel növekedett a növendékmarhák száma. 66

igélőruv és 27 csikójuk is van. A megnövekedett jóságállomány-nak több takarmány kell.

Nem beszéltek erről az új tagokkal

Igen nagy hibát követtek el a csoport felfejlesztésénél a tsz vezetői, de maga a tanács is, mikor nem gondoltak arra, hogy megnagyarázzák az új belépőknek, nem elégséges az állatot bevinni, a földet leadni, ahhoz takarmány és vőtőmög is kell. Néhány dolgozó párszázalékkal beszéltek erről a tsz-tagok s azok be is hozták a takarmányt. A nagy többségük azonban nem. Ha szó került róla a tsz-ben, maga a vezetőség is úgy gondolkodott: szűkös volt a termés, nincs miből behozni takarmányt. Pedig nemhogy elképzelni, hogy Bucsán majd minden dolgozó paraszt takarmány nélkül indult volna a télnak. Ha gondot fordítottak volna erre, bizonyára megkérték volna a vezetőket is, hogy jónéhány takarmánnyal megrakott kocsit fordult meg az istállókban, vagy gyarmati útra, Vitték eladni a takarmányt. 8 méter körülművek, tényleg nem volt már az udvarokon sem szén, sem kóró.

Van megoldás!

Kérdésem nélkül hozzá kell fogni a takarmány biztosításához. El is határozták, hogy szilónak még szénát, meg répakoronát. Répa-

szőletet is kaptak. De vajon így elég lesz? Hát bizony csak szűkösen boosztva minden átlaknak, — így válaszolnak. Közben mégsem nyúlnak bátran az új módszerekhez a takarmány biztosítása terén. Ott van a szénafeltárás. Laurentsik elvtárs, az elnök, úgy gondolkodik: enincs rá szükség, majd csak kihúzzuk tavaszig a szénává. Pedig, ha megosztanánk, az elsőrandú széná bőven elég lenne a növendékeknek, a vemhes jóságoknak. A lombgyűjtésről szó sem esett még a tsz-ben.

Használják az új módszert!

Nagy hiba, hogy szűkiben vannak az abraktakarmányok is. Kéves termelt, az új tagokkal meg nem hozták be a jóságokra eső abraktakarmányt. Készenesen fontos tehát, hogy jól gazdálkodjanak az abrak, ami van. Ugy lesz helyes, ha a teheneknél csak a nagytejű teheneknél adnak abrakot, a többi meg a vemhes átlakoknak, a hizolnak hagyják. Ha pedig bevezetik az expresszhizlálást, kevesebb takarmányra lesz szükség a hizolnál is.

Alkalmazzák tehát bátran a bucsai „Petőfi” tsz-ben az új módszereket a takarmánybiztosítás terén is. Hiszen az állatok jó általattetésén múlik az állattenyésztési terv teljesítése, mely megsokszorozza a tsz jövedelmét.

Szabó B. István, a mezőhegyesi állami gazdaság legjobb tehenésze november 7-ig 14 társának adta át munkamódszerét

Szabó B. István, a mezőhegyesi állami gazdaság legjobb tehenésze november 7-én tiszteletére vállalta, hogy ez év végéig terven felül 27.000 liter tejet fej ki. November 9-én estig már 14.700 liter tejet fejt terven felül 18 tehenet gondoz, eredményét az egyedi takarmányozással, négyzseri fejéssel és gondos tügymasszázsával érte el.

Szabó B. István nem elégedett meg azzal, hogy csak ő érjen el szép eredményeket, hanem munkamódszerét átadta a többi tehenésztársainak is. November 7-ig 14 tehenész vette át munkamódszerét, a személyes segítsége nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a 29-es tehenésztelen bevezették a négyzseri fejést.

Az új munkamódszerrel dolgozók Szabó B. Istvánhoz hasonlóan, szép eredményeket értek el, például Krizsán István ezévi tervét 2236, Sipos János pedig 1900 literrel teljesítette túl. Nem sokkal marad el mögöttük a többi 12 tehenész sem, akik vállalták, hogy december 21-ig, Sztálin elvtárs születésnapjára teljesítik évi tervüket.

hogy sportszervezetünk, sportkörök vezetői nem tudják részleteiben idejében minden negyedévben a tervet teljesíteni. Beáll a fluktuáció és így a vezetőségek állandó átszervezés alatt állnak. Fennáll a káderhiány, pedig a káderek ott vannak a saját területükön, csak munkát kell adni nekik.

Ennek a hibának a következményeként jelentkezik az is, hogy sportkörökünk megkezdődnek arról, hogy az osztályharc a sport területén sem szűnhet, hanem az egyre jobban és jobban élesedik, az életség minden eszközt felhasználni arra, hogy népi demokráciánk fejlődését ezen a területen is gátolja. A mi sportvezetőink szintén megkönnyítik az életség munkáját akkor, amikor egyes funkciókba volt rendőrmestereket, kosmárokat, vagy a közigazgatásból kiberudalt ellenséges elemeket állítanak be és akiknek almanukája következtében aztán jelentkeznek a botrányok, a játékevezető-vezérek, a TSB-k elleni izgatás, az egyes sportolók kozmopolita magatartása, sovínisza és nacionalista nevelési irányzata.

A sportfejlesztési terv maradéktalan teljesítéséért folyó munkának a főfeladatai az előbbiekből adódnak. Először is meg kell erősíteni az év hátralévő részében falusi sportkörök szervezeti felépítését, megfelelő káderekkel kell kiegészíteni őket. Ki kell építeni a sportszervezők hálózatát, amelyen keresztül a sportkörtől a tsz vezetőségig a falu összes szocialista szektorainak ifjúságát és bevonja a falusi sportkör munkájába. Rá kell helyezni falusi sportkörök működését a falu szocialista szektoraira, a termelőszövetkezetekre, gondoskodni kell a szükséges szakkérdések kineveléséről. Tanácsainknak minden támogatást, segítséget meg kell adni ahhoz, hogy falusi sportköröknek a szocialista mezőgazdaság minél előbb való megteremtéséhez hozzá tudjanak járni. Ehhez az szükséges, hogy tanácsaink a falusi testnevelési és sportmunkát sajátjuknak tekintsek, mert hiszen az az övéké is.

Sportszervezeteknél, sportkörökben meg kell javítani az ifjúság politikai nevelési munkáját, ehhez segítséget kell kapniuk a DISZ-szerve-

zeteinkől, DISZ-szervezeteink pedig most már valóban váljanak a sportmunka motorjává is, járjanak élen a DISZ-szervezetekben lévő sportolók a munka területén, nevelőmunkán keresztül ragadják meg az elmaradottakat és lassan oda minden sportkört, sportszervezet, hogy sportbéli eredményeik döntően mutatkozzanak meg az üzem, község, termelési eredményeiben.

Sportszervezeteinknek, sportköröknek feladata továbbá az, hogy saját portájukon szíjjé nézve kielrúdalják azokat az elemeket a sorakból, akik nem oda valók és vonják be a becsületese dolgozó tizés szavazereiből azokat, akik szívesen tesznek elegendő annak a megtisztelő feladatnak, amelyet pártunk és népi demokráciánk rájuk bíz. Ezen keresztül biztosítsák a TSB-k és más testnevelési- és sporttal foglalkozó szervek által beindított szakmai káderképző tanfolyamokra szükséges kádereket, biztosítsák továbbá a fejlesztési terv minden részletében való teljesítését, valamint a sportrendezvények zavartalan lefolyását.

SZELCSÁNYI PÁL,
MTSB-elnök.

Miért kullogtok hátul, doboziak ?

Dobozon 90 százalékban teljesítették az őszi búza vetéstervét eddig. A munka vonatkozóan halad, a vetőmaghiányra hivatkoznak. Pedig a tanácsnok már előre megállapította, hogy nincs vetőmaghiány, azonban nem harcoltak azért, hogy az előző ilyen híresztelését vissza-

verjék. A tanács elhanyagolja az ellenőrzést, a mezőgazdasági csoport dolgozói sinosenek kint a háttérben a vetés menetét irányítani, ellenőrizni, állandóan bent vannak a tanácsházban. Pedig, ha felosztották volna a község területét a tanács dolgozói között, azok a mező-őrök és a dűlőfelelősök segítségével

szervezték volna meg a munkát; előbb állnának ma a vetésben, biztosítva lenne ezzel a jövővévi nagyobb gabonatermés. Dobozon is használják fel a hátralévő időt, kevesek Pusztacottáka, Medgyaszódzás példáját, mielőbb befejezzék, be az őszi vetést.

Miért nem teljesítette vállalását a gyulai járás?

Megyénk termelőszövetkezetei és egyéni dolgozó parasztjai a minisztérium határozatával szemben az őszi szántás-vetési munkálatokkal súlyosan lemaradtak. Ez a lemaradás veszélyezteti jövővévi jobb termésünket, begyűjtési törvünk teljesítését. Az elmulasztott vetések miatt várható termés kiesés máris 800-850 vagón búzát tesz ki. És ha tovább késlekedünk a vetés befejezésével, a jövővévi terméseredményünk tovább csökken.

A megyei pártbizottság a megyei tanács figyelmét a lemaradásra időben felhívta. A megyei tanács vállalta is, hogy a vetési munkálatokat november 7-re befejezik. A járási tanácsok mezőgazdasági osztályai egymásután tették meg vállalásukat a vetés befejezésére. A gyulai járási tanács mezőgazdasági osztálya is vállalta, hogy az őszi búza vetését november 1-re elvégzi. A sarkadi járás november 5-re vállalta a befejezést. Mind a két járás igen lemaradt vállalása teljesítésével. A sarkadi járás a vetésben 82 százalékánál, a gyulai járás 66

százaléknál tartott november 7-én.

A gyulai járási tanács vb-je megette ugyan a felajánlást, de nem történt átfogó intézkedés a vállalás teljesítése érdekében. Ahelyett, hogy megbeszélték volna a községi tanácsokkal, termelőszövetkezetekkel és géppállomásokkal a vállalás teljesítésének módját, azon kezdtek problémázni, hogy a járás szántóterülete kevesebb, mint amennyi nyilvántartásba van véve. A feladathoz nem jól szervezték meg, a felelősök nem maradtak állandóan egy-egy községben, hanem váltották egymást.

A járás községeiben, termelőszövetkezeti csoportjaiban senki nem érzett felelősséget az őszi terv teljesítéséért. A járási tanács végrehajtó bizottsága sem gondoskodott a minisztérium határozatának, a megyei tanács rendelkezésének betartásáról, így azokat a községi tanácsok sem hajtották végre. Feladata a gyulai járási tanács végrehajtó bizottságának, hogy a hátralévő időt a lehető legjobban használja ki. A feladatokat ne hirtelen fellobbanással, ötlesterősen

akarják megoldani, hanem nagyobb tervszerűséggel végezzék munkájukat. A járási tanács aktívai, elsősorban a mezőgazdasági osztály, adjon nagyobb segítséget a rendelkezések betartásához, a helyi tanácsok pedig az állandó bizottság tagjain, dűlőfelelősökön keresztül ellenőrizzék az őszi vetés, őszi munkák menetét. Szükséges ki, tegyék élővé rendszeres értékeléssel, az egyének, dűlők, tészek és géppállomások versenyt. A dolgozó parasztokra támaszkodva verjék vissza a kulákok hazug híresztelésait, leplezzék le szabotázsait.

A járás géppállomási is vállalja a 60 százalékos elérését, harcra felkelti az őszi tervük teljesítéséért. Végezzék nagyobb felelősséggel munkájukat a gyulai járás tanácsainak dolgozói, a tészek tagsága és egyéni dolgozó parasztok. A vetés gyors befejezésénél nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy megteremtjük a jövővévi gazdag aratás alapját.

Juhász József, az MTVB mezőgazdasági oszt. főagronómus.

Sarkadkeresztúr munkájáról

A sarkadkeresztúri dolgozó parasztok befejezték az őszi búza vetést. Ezt úgy tudták elérni, hogy a község ottági mezőgazdasági állandó bizottságát — amely azelőtt nem működött, csak papíron volt meg — átszervezték. A tanács aztán az új mezőgazdasági állandó bizottsággal megbeszélte a sarkadkeresztúri feladatok elvégzését, a határozatokat felosztották a bizottság tagjai között, megválasztották a dűlőfelelősöket. Így tudták ellenőrizni a vetést, felhívni időben a lemaradók figyelmét. Voltak tanácsostagok, mint Fekete Sándor, II. Kiss Vera, akik a vetési munkákban önkéntesek, de jelenlétük

a kukoricabeadásban is, túlteljesítették előírásukat. Vannak azonban, akik akadályozták a vetést, például: M. Papp György, aki annak ellenére, hogy elegendő gabonája termelt, nem vetett még el, de beadását sem teljesítette. Neki nem első az állammal szembeni kötelezettség teljesítése.

Sarkadkeresztúr dolgozó parasztjai vállalták, hogy a kukoricabeadási tervüket — ami jelenleg 93 százalékos — a III. Békékongresszus tiszteletére 100 százalékban teljesítik. Példát mutatnak az ipari növények termelési szerződésükében is. A cukorrépát, a mákot 100 százalékos, a kenderet 88 százalékos, a gyapotot 60 százalékos

kötötték le eddig. Vállalták, hogy a szerződésüket a kongresszus tiszteletére teljesítik. A silózás is jól halad a községben. Hat egyéni dolgozó paraszt például friss zöldet, takarmányrépaevetelt és kukoricaszójat silózik le. Még jobban haladna a silózási terv teljesítése, ha a tanács idejében gondolt volna a silógödörök kitakarítására. Be kell hozni ebben is a lemaradást, hogy ne akadályozza a munkát, biztosítva legyen az állatok átteleltetéséhez szükséges silótakarmány.

Ferenci Mihály, a Megyei Tanács agrópropagandistája.

Nagy feladat hátrul békebizottságainkra

A vasútnak, mint az ország érháozatának hatalmas feladatai vannak a szocializmus útjében. Ennek a hatalmas feladatnak a végrehajtásán jeles szerep jut a békebizottsági MÁV Állomás dolgozóinak is. Feladatunknak megfelelően azonban csak úgy tudunk haladni, ha a vasútnak az őszi forgalom lebonyolítását a harcra felkészítjük és annak a sikeres lebonyolítására

mozgósít minden dolgozót 12 békebizottságunk. Az őszi forgalom megindulása óta összesen mintegy 120 röpgyűlésen tárgyaltuk meg a feladatunkat, ezért eredményeinket és a hiányosságokat. A békebizottságok munkáját segíti és erősíti az üzemi pártbizottság. Az egyes feladatok megvalósításába bevonja a békebizottsági tagokat is. Ennek az eredménye az, hogy a III. negyedévi terv teljesítésénél Békéscsaba áll-

omás elérte az élűzem szintet. Békebizottságunk tagjai is énjárnak a munka végzésében, pl. Márta János vonatvezető és brigádjára állandóan 105-115 százalékra, Farsang László sztahanovista 108 százalékra teljesítette tervét a november 7-i versenyben.

Ért eredményeink mellett azonban vannak hiányosságai is a békebizottságoknak. Komoly feladat a munkafegyelm javítása és ezen a területen a békebizottságok tagjainak is éon kell járni. Mulasztást követtünk el, hogy sok esetben nem figyeltünk fel arra, hogy még egyes békebizottsági tagok is tegezméletlen magatartást tanúsítottak és nem vontuk felelőségre ezeket. Ez a tény is akadályozta, hogy az élűzem csilag boldog tulajdonosai együnk. Most újabb és jobb teljesítmények elérését harcolunk mi, békebizottsági tagok és fevilágosító munkáink harcolunk a hiányosságok kiküszöböléséért, az ellenség munkájának elreplezéséért, mert csak ezen keresztül tudunk a III. Magyar Békékongresszus, a béke és a szocializmus igaz ügyéért, boldog jövőnkért harcolni.

JUHÁSZ ANDRÁS, békebizottsági felelős.

A koreai hősökért

Az elmúlt hónap folyamán minden csütörtökön munkatársainkat rendezték, akik megrakottak voltak kockákkal készítettünk. Ez egy 50x50 cm-es nagy kockát kötöttünk, be egy vörös csillagot és köréje írtuk: koreai les vérék az oroszai MNDZ Zója csoportja. Hogy a takaró még melegebb legyen, ezért fűvellet kibéleltük. A faellébélés is apró, 6-8 cm-es huzaladvarokból állítottuk össze.

Másoros délután rendeztünk, ami igen jól sikerült. A másoros délután tiszta jóvőlemét is a koreai gyermekek ruháira való megsegítésére fordítottuk. 130 forint értékben négy metr anyagot vásároltunk és a munkatársaink 1000-1200 koreai les ruhát varrtunk belőle. Az oroszai uszinyok nagy örömmel és lelkesedéssel dolgoztak a koreai gyermekek megsegítéséért, mert tudták, hogy mi a koreai munkások lelhalása. Érzik, hogy mi jelen az éltő, alkotó béke. Tudják, hogy a hő koreaiak a mi lélekünkért és a mi gyermekeink szabad, boldog jövőjéért is harcolnak.

FARKAS LÁSZLÓNÉ, MNDZ III. ker., Zója csoport, Orosháza.

Mi akadályozza

A BÉKÉSCSABAI RUHAGYÁR tervteljesítését?

Keveset tett a békéscsabai Ruhagyár vezetősége azért, hogy az üzem dolgozói maradéktalanul teljesítsék ezévi tervüket. Hónapokon keresztül túllépte az üzem a beralapfelhasználási tervét és tervének teljesítésével is lemaradt. Jelenleg kilenc nappal adósa az üzem dolgozói népgazdaságunknak. A vezetőség azzal magyarázta ezt a lemaradást és általában a beralaptúllépést is, hogy évközben többször kellett változtatni a terven, az újonnan beállított cikkek gyártásához pedig több idő volt szükséges és kevesebb értéket jelentett. Úgy nyilatkoznak, hogy a tervtől való lemaradásukért így természetes csak a felsőbb szervek felelőseke.

A „raffinált beralap“?

Holott van tennivaló az üzem területén is. A vállalatot nagy-mértékben az események irányítják, így csak a hónap végén veszik észre, hogy beralaptúllépésük van. Hónapokon keresztül rosszul gazdálkodtak a beralap felhasználásával. A tavaszi hónapokban nem adták ki a beitemezett terv szerint a dolgozóknak a szabadságot, mégsem teljesítették az üzem tervét, sőt a beralapot is túllépte. A nyári hónapokban, például júniusban jóval a terv felett volt a szabadságnapok száma, mintegy 260-al, a vállalati teret csaknem teljesítették és a beralapot se nem lépték túl. A túlorafelhasználás ebben a hónapban 154 órával nőtt, amit jogosan magyaráz a túlzott szabadságadás. De

nem így van ez

az elmúlt negyedév néhány hónapjában, amikor a szabadságnapok tervei csak 50 százalékban tartják be nyilván azért, hogy tervüket teljesítsék.

Nagy a szervezetelemiség

Az üzemmek a tervleamaradását az okozta, hogy helytelenül gazdálkodnak a munkaerővel. Ezen a tőren a legnagyobb szervezetelemiség uralkodik az üzemben. Sokan dolgoznak időbérben, például a raktárban. De nagyban hátráltatja az üzem munkáját az is, hogy a dolgozókat egyik munkahelyről a másik munkahelyre dobálják. Egy hónap alatt ezeknek a vándorlásoknak a száma meghaladja a 200 főt. Október első dekádjában 67 főt mozgattak meg, november elsőjén négy, 3-án 14, 4-én négy fő került új beosztásba. Az új munkahelyen ezek a dolgozók lassabban haladnak a munkájukkal, a tervteljesítéssel. Idegesek is, mert kevesebbet keresnek. Ez a nagyfokú vándorlás természetesen nem szolgálja az elvtársi segítségnyújtást sem, mert az a műhelyrész is kevesebbet termel, ahonnan a jól teljesítőket elvitték és az új beosztásba került dolgozó is nehezebben éli el régi teljesítményét. Mindgyik dolgozó tudja azt, hogy minden munkadarabot varrni kell, hogy csupán a fogások változnak és azt előbb be kell gyakorolni, hogy teljesítményük emelkedhessen.

Laza a fegyelem!

Az sem véletlen, hogy a dolgozóknak vándorolni kell az egyik munkahelyről a másikra. Laza a munkafegyelm. Munka a későjövő, az igazolatlan mulasztók és a hanyag munkát végzők száma. Októberben 16 notórius későjövő volt, köztük Szépe Erzsébet, László Anna és Kása János. Ezi lő aatt az üzemből 40 fő hiányzott igazolatlanul: Benyó Angéla, Tóth Pál és a többiek. Ezek és a hanyag technológiai munka, melyet néhány dolgozó végez, bizonyítja: nemcsak a felsőbb szervek hibásak azért, hogy gyengén folyik a munka az üzemben. Eppen az üzemmek ezt a gyenge munkáját igyekezett letagadni Blahut elvtársnő vállaltatvevő, amikor nem volt hajlandó adatokat rendelkezésünkre bocsátani. Pedig ő is tisztában van azzal, hogy nem egyszer kellett már újra elkészíteni valamely árut, mert rosszul varrták fel a zsebet, vagy például Kovács János MEO-st is azért kellett megbüntetni, mert téves sablonnal dolgoztatott.

Működjön a szakszervezet!

Keveset tett a problémák megoldásáért az üzemi szakszervezet is. Mindeközben nem foglalkozott egyetlen értekezleten sem a vezetőség a vállalatnál fennálló beralaptúllépéssel. De nem léptek fel egyetlen egyszer sem a dolgozók ide-oda való mozgásának megszüntetéséért sem. Pedig ezze a problémával már többször találkozott az üb. Olyankor is, amikor egyes szalagok éppen omiatt maradtak bizalmiak nélkül. Ma is a 4-es varrodában egy szalagnak nincs bizalmija, holott Ferenci Ilona sztahanovista és Kovács Rozália bizalmiak példái is bizonyítják, hogy ahol van szalagbizalmi és azok megbeszélnek a problémákat a dolgozókkal, ott jól halad a munka.

Egységesebb vezetés!

Változtatni kell a vállalatvezető elvtársnőnek is azon a helytelen magatartásán, hogy nem fordul segítségért a szakszervezethez és nem besélti meg velük a feladatokat, mert azok úgysem értik, vagy nem is érdekli őket. Bizonyára jobb eredményeket értek volna el már eddig is, ha közösen megbeszélik a problémákat. A szakszervezetnek pedig gondoskodni kell arról, hogy a bizalmiak megismerkedjenek a munkatérrel kapcsolatos dolgokkal és ismeretesek az egyes beralappal kapcsolatos rendelkezéseket. A dolgozók több esetben bebizonyították már, hogy képesek harcolni a tervnek, de csak úgy érhetnek el eredményeket és teljesíthetik az előtűk álló feladatokat, ha a vezetők és dolgozók között, vállaltva harcunk tervük megvalósításáért.

Nagy Imre.

